

ENGELS
FLORENCE KELLEY-WISCHNEWETZKYLLE

New Yorkiin

Lontoossa 28. joulukuuta 1886

...On itsestään selvää, että koskettelen alkusanoissani* yksistään niitä valtavia edistysaskeleita, joita amerikkalaiset työläiset ovat ottaneet viimeksi kuluneiden kymmenen kuukauden aikana sekä luonnollisesti myös H. Georgea ja hänen maareformisuunnitelmaansa. Siinä yhteydessä en voi kuitenkaan pyrkiä käsittelemään näitä aiheita tyhjentyvästi. En liioin usko, että aika olisi kypsä siihen. On paljon tärkeämpää, että liike laajenee, kehittyy sopusointuisesti, juurtuu ja käsittää jos mahdollista Yhdysvaltain koko proletariaatin kuin että se kulki alusta alkaen teorian kannalta täysin moitteetonta linjaa ja etenisi sitä pitkin. Ei ole mitään sen parempaa tietä päästä teoreettisessa tiedossa selvyYTEEN kuin oppia omista virheistään, »viisastua vahingosta». Eikä muuta tietä ole olemassa kokonaiselle suurelle luokalle, ei etenäkään kun on kyseessä niin erinomaisen käytännöllinen ja teoriaa kohtaan niin nurjamielinen kansakunta kuin amerikkalaiset. Tärkeintä on päästä siihen, että työväenluokka astuu liikkeeseen *luokkana*. Kun tämä on ensin saavutettu, työväenluokka löytää pian oikean suunnan, ja kaikki vastavirtaan kulkijat, niin H. George kuin Powderlykin menettävät omine pienine laškoineen vaikutusmahdollisuutensa. Tämän vuoksi katson myös, että Työn ritarit³³⁵ ovat sangen tärkeä tekijä liikkeessä eikä järjestöä pidä käsitellä halveksivasti ulkoa päin, vaan se pi-

---

* *Friedrich Engels*. Amerikan työväenliike. Englannin työväenluokan aseman amerikkalaisen laitoksen esipuhe. *Toim.*

© Suomennos. Kustannusliike Edistys 1979.

täisi vallankumouksellistaa sisältä päin. Olen sitä mieltä, että monet USA:n saksalaisista ovat tehneet vakavan virheen kun he suhteissaan mahtavaan ja maineikkaaseen liikkeeseen, jota he eivät olleet luoneet, yrittivät tehdä maahan tuodusta teoriastaan, jota he eivät aina ymmärtäneet, eräänlaisen »ainoan autuaaksi tekevän dogmin» ja pysyttäytyä erillään kaikesta sellaisesta liikkeestä, joka ei ole omaksunut tätä dogmia. Meidän teoriamme ei ole mikään dogmi, vaan kehitysprosessin esitystä, ja tämä prosessi käsittää perättäisiä vaiheita. Jos odotetaan, että amerikkalaiset lähtisivät liikkeelle Yhdysvaltoja vanhemmissa teollisuusmaissa kehitetyn teorian täydellä tietoisuudella varustettuna, silloin odotetaan mahdottomia. Saksalaisten pitäisi toimia oman teoriansa mukaan — mikäli he ymmärtävät sen kuten me ymmärsimme vuosina 1845 ja 1848 — ja liittyä jokaiseen työväenliikkeen yleiseen liikkeeseen, hyväksyä liikkeen tosiasiallisen lähtökohdan sellaisenaan ja saattaa liikkeen askel askelelta teorian tasolle osoittamalla, että jokainen tehty virhe, jokainen kärsitty takaisku on alkuperäisen ohjelman väärin teoreettisten katsomusten väistämätön seuraus. »Kommunistisen manifestin» sanoin heidän olisi edustettava liikkeen nykyisyydessä sen tulevaisuutta*. Mutta ennen kaikkea liikkeelle olisi annettava lujittua eikä alun auttamatonta sekaannusta saisi pahentaa pakottamalla ihmiset nielemään sellaista mitä he eivät aluksi kykene ymmärtämään oikein, mutta minkä he pian oppivat. Yhden tai kahden miljoonan työläisen äänet todelliselle työväenpuolueelle olisivat tämän hetken kannalta rajattomasti arvokkaampi asia kuin satatuhatta ääntä teoreettisesti moitteettoman ohjelman puolesta. Aivan ensimmäinen yritys yhdistää liikkeelle lähteneet joukot kansallisella pohjalla — se tehdään niin pian kuin liike lähtee etenemään — asettaa kaikki vastakkain: Georgen kannattajat, Työn ritarit, ammattiyhdistysmiehet ja kaikki muut. Ja jos saksalaiset ystävämme ovat siihen mennessä oppineet kylliksi maan kieltä ryhtyäkseen keskustelemaan, silloin heidän on aika kritisoida muiden mielipiteitä ja saattaa heidät eri näkökantojen

---

* Ks. tämän laitoksen 2. osaa, s. 369. *Toim.*

sisäisten ristiriitojen paljastamisen avulla ymmärtämään vähitellen oma tosiasiallinen tilansa, joka on tulosta pääoman ja palkkatyön vastavuoroisista suhteista. Sen sijaan pitäisin suurena virheenä kaikkea mikä estäisi tai hidastaisi — minkä tahansa ohjelman perusteella — sanottua työväenpuolueen kansallista lujittamista. Tästä syystä uskon ettei vielä ole aika esittää täydellistä ja tyhjentävää kannanilmaisua H. Georgesta tai Työn ritareista...

Werke, Bd. 36, S. 589—590